

FRÝDLANTŠTÍ SPORTOVCI HVĚZDAMI ZIMNÍ OLYMPIÁDY

Mladí sportovci a sportovkyně z Moravskoslezského kraje dosáhli parádního úspěchu a ovládli VII. zimní olympiádu dětí a mládeže České republiky 2016. Talentovaná výprava našeho kraje, která čítala 77 dětí, poprvé v historii zvítězila v celkovém pořadí krajských výprav a překonala tak dosavadní nejlepší umístění, kterým bylo

třetí místo ze zimních her 2008 ve Zlínském kraji. „Věděla jsem, že jsme dobří hlavně v hokeji, snowboardu, alpském lyžování a v krasobruslení, ale že se podaří obsadit tolik medailových míst a získat takové množství bodů, to bylo opravdu velké a milé překvapení. Všechno jsem viděla, fandila a musím pochválit ty, kteří svým výkonem přispěli k vynikající reprezentaci našeho kraje na celostátní úrovni,“ pochválila náměstkyně hejtmanky pro školství, mládež a tělovýchovu Věra Palková.

Letošním dějištěm zimní olympiády byl Ústecký kraj. Centrem olympiády se stal Chomutov, ve kterém proběhly soutěže v ledním hokeji, disco dance a šachový turnaj. Most přivítal krasobruslaře a rychlobruslaře, v Litvínově se hrála druhá skupina turnaje v ledním hokeji, na Cínovci závodily děti v běžeckém lyžování a biat-

lonu. Posledním místem konání byl Klínovec, kde se uskutečnily závody v alpském lyžování, snowboardingu a akrobatickém lyžování.

Zástupci z Moravskoslezského kraje získali sedm zlatých, sedm stříbrných a devět bronzových medailí. Skvělou zprávou je, že mezi nejúspěšnější sportovce výpravy patřili žáci frýdlantských škol. Snowboardista Šimon Choleva získal dvě zlaté za závod v paralelním obřím slalomu a snowboardcrossu, stal se tak nejúspěšnějším členem krajského souboru. Jeho bratr Kryštof Choleva vybojoval v kategorii starších žáků třetí místo v paralelním obřím slalomu ve snowboardingu. „Bylo to perfektní, skvělá organizace a nejvíce jsem si užil závěrečné vyhlášení,“ uvedl talentovaný sportovec, kterého, stejně jako bratra, přivedl ke snowboardu jejich otec. Jiří Milata, další žák Základní školy TGM, obsadil rovněž třetí místo ve slalomu starších žáků v alpském lyžování. Dvě stříbrné medaile si přivezla žákyně ze Základní školy Komenského Zuzana Kolesová, která skončila druhá v paralelním obřím slalomu mladších žákyň ve snowboardingu a stříbrnou medaili získala i v disciplíně snowboardcross. „Bylo to hodně zajímavé, něco úplně nového. Myslím, že je to dobrá zkušenost do života,“ řekla mladá snowboardistka. Vynikající páte, sedmé a osmé místo vybojovala v alpském lyžování také žákyně Gymnázia ve Frýdlantu nad Ostravicí a členka Ski klubu Bílá Sára Kotabová, které chyběla na „bednu“ v obřím slalomu pouhá vteřina a půl. „Letos mám dobrou sezónu, od olympiády jsem byla pokaždě na stupních vítězů. Škoda, že to nevyšlo i tam,“ uvedla mladá lyžařka, jejímž vzorem je americká lyžařka Lindsey Vonnová. „Na konci března odlétám do Kanady na neoficiální mis-

trovství světa v žácích a tam bych se chtěla dobře umístit,“ dodala.

Olympiáda dětí a mládeže České republiky je republikovou soutěží krajských reprezentací. Sportovcům navozuje atmosféru opravdových olympijských her. Mladí účastníci nejsou ochuzeni o zapálení olympijského ohně, slavnostní ceremoniály, soužití v olympijské vesnici nebo složený olympijské přísahy. Olympiády se odehrávají v dvouletých cyklech a střídá se jejich letní a zimní podoba. V roce 2012 pořádal zimní olympiádu Moravskoslezský kraj. Soutěže tehdy probíhaly v Ostravě, Frenštátu pod Radhoštěm, Bílé a na Pustevnách. Příští rok se uskuteční letní olympiáda v Jihomoravském kraji. (David Pavliska, místostarosta města)

VOLEJBAL NENÍ JEN HRA, VOLEJBAL JE STYL!!!

Ahoj já jsem Venda a chtěla bych vás seznámit s volejbalovým klubem VK Beskydy Frýdlant nad Ostravicí. Do tohoto úžasného dívčího klubu chodím již 5 let a moc se mi v něm líbí. Tréninky probíhají dvakrát až třikrát týdně, jsou velmi pestré, zajímavé a strašně mě baví. Trénuje nás hodná paní trenérka, která sama kdysi volejbal hrála na vrcholové úrovni.

Trénink vždy začíná rozběháním a rozcvičením, abychom se zahřály a připravily na hlavní část tréninku. Po rozcvičce vždy 10 až 15 minut posilujeme. Když máme doposilováno, začínáme speciální volejbalový trénink, ve kterém se zdokonalujeme v hráčských činnostech. Někdy zdokonalujeme podání, jindy zase odbíjení a nahrávání, ale ze všeho nejvíce mě baví smečování.

Náš namáhavý a poctivý trénink již přináší úspěchy. V loňském roce jsme slavily obrovský úspěch, mladší žačky zcela ovládly svou soutěž a staly se mistryňmi Moravskoslezského kraje. V letošním roce jedno družstvo starších žaček patří mezi nejlepší v krajském přeboru a my mladší sbíráme zkušenosti ve skupině C. Ale v minivolejbale jsme bez porážky první. Kadetky dokonce svou skupinu zcela ovládly a jsou na 1. místě s velkým náskokem před ostatními družstvy.

Jak jsem již napsala, volejbal v tomto klubu mě velmi baví. Baví mě také proto, že máme skvělý kolektiv, výbornou partu, spoustu kamarádek a trenéry, kterých si vážím. Pokud máš ráda sport, zábavu, nebojíš se dřiny a chceš se k nám přidat, přijď si s námi zahrát. Budeme se na Tebe těšit, vždy v pondělí a pátek od 16:00 do 18:00 hodin v tělocvičně TJ Sokol Frýdlant nad Ostravicí.

FRÝDLANTŠTÍ RYBÁŘI POMÁHAJÍ NEJEN PSTRUHŮM

Kdo chytil vlastníma rukama pstruha, ví, jak je to skvělý pocit. Současná doba ale „lovcům“ příliš neprospívá. Málo času, změna legislativy či úbytek života v řekách – to jsou faktory, které nás ovlivňují. V této nelehké době nastupují rybáři, kteří pomáhají rybám a všem živočichům závislým na vodním prostředí. Ruku k dílu přikládají i rybáři z Českého rybářského svazu, místní organizace Frýdlant nad Ostravicí, kteří se spolu s Územním výborem ČRS pro severní Moravu a Slezsko starají o místní pstruhové revíry Ostravice 4 (od přženského mostu až po hráz přehrady Šance), revír Ostravice 6 (od mostu ve Starých Hamrech až k pramenům) a revír Čeladenky (od ústí do řeky Ostravice až k pramenům), do nichž vysazují pstruhy a lipany. „V průběhu roku 2015 to bylo kolem 1300 kilogramů ryb, které byly z větší části vychovány v našem Rybochovném zařízení v Pstruží,“ prozradil nám Martin Hlaváč z ČRS. „Místní rybářské revíry poskytují lovcům nejen rybářské zážitky, ale také pobyt v krásné a malebné přírodě Beskyd, odpočinek i široké možnosti náročného lovu lososovitých ryb ve vyhlášených pstruhových revírech,“ dodal.

Sportovní a rekreační rybolov v povodí řeky Ostravice a Čeladenky má svou tradici už po desetiletí. V regionu Frýdlantska se věnují výchově mladých rybářů v rybářských kroužcích a v minulém roce začali pořádat environmentální výukové programy o rybách a životu kolem vod. V Rybochovném zařízení v Pstruží aktuálně probíhají rekonstrukce a modernizace celého areálu, což umožní vychovat více pstruhů a lipanů na zarybnění rybářských revírů. „K veškeré naší činnosti jsou nutné finanční prostředky, které získáváme prodejem ryb, z dotačních titulů a nově jsme také založili veřejnou sbírku,“ uzavřel Martin Hlaváč.

DĚDA S VNUKEM MILUJÍ MODELAŘINU. VÝSLEDKEM JE KRÁSNÝ LUŇÁK

Je členem Aeroklubu Frýdlantu nad Ostravicí, plachtařem, který složil před třemi lety pilotní zkoušky a vloni se účastnil republikového šampionátu juniorů v plachtění. Jednou by se rád dostal i na stupně vítězů. Ovšem je také šikovným modelářem. Dvaadvacetiletý Lukáš Kotek, student oboru údržba letecké techniky na VŠB v Ostravě, postavil se svým dědou model LF-107 Luňáku v měřítku 1:3.

JAK DLOUHO JSTE NA MODELU PRACOVAL?

Stavba modelu trvala přibližně tři a půl roku. Z toho minimálně půl roku se jen sháněla výkresová dokumentace, rozkreslovaly se detaily a sháněl se materiál. Bylo to opravdu časově náročné. Nejvíce odpracovaných hodin má na modelu můj děda, pro kterého je modelářina velkým koníčkem. Víte, u modelářiny je zapotřebí hodně trpělivosti a přesnosti, to vše mně děda naučil a jsem mu za to nesmírně vděčný.

KDY VÁS NAPADLO, ŽE BYSTE SE DO TOHO MOHL PUSTIT? CO VÁS K TOMU VEDLO?

Impulzem ke stavbě tak velkého modelu byla návštěva modelářské akce v Holešově, kde právě takové velké modely větroňů létaly. Řekli jsme si, že se pokusíme postavit taky tak velký model.

A CO VÝSLEDEK, JSTE SPOKOJENÝ?

Už od začátku stavby jsme se snažili, aby model vypadal jako jeho předloha, která létá ve frýdlantském Aeroklubu, a to nejen nástříkem, ale i konstrukcí. I přes mnoho komplikací, které stavbu provázely, se vše povedlo a model je skutečně k nerozeznání od originálu.

BYL TO VÁŠ PRVNÍ TAKOVÝ MODEL?

Ano. Byl to první model takové velikosti. Než se začalo se stavbou modelu LF-107 Luňák o rozpětí pět metrů, byl největším modelem v domácí sbírce model VT-125 Šohaj o rozpětí tří metrů.

CO BUDE S MODELEM DÁL?

Na modelu je nyní zapotřebí ještě dodělat a doladit pár detailů, na jaře je třeba jej poprvé dostat do vzduchu a zalétat ho. Určitě bychom se s ním rádi ukázali na nějaké modelářské akci někde v okolí.

JAK JSTE SE VLASTNĚ DOSTAL K LÉTÁNÍ?

Touha létat se u mě projevila už když jsem byl malý. Díky dědovi jsem se dostal k letecké modelářině a od ní už ke skutečnému létání není daleko. Navštěvoval jsem letecké dny ve Frýdlantu, zajímal jsem se o letadla víc a víc. Když jsem nastoupil do školy v Kunovicích, tak jsem se poprvé svezl v kluzáku L-13 Blaník, byl to úžasný zážitek. Pak už jsem chtěl jen jedno - stát se plachtařem.